

τήν μετατροπήν τῆς σιτοκαλλιέργειας εἰς ἄλλος καλλιέργειας.

Διὰ τῆς προτεινομένης λύσεως παρέχεται ἡ δυνατότης μιᾶς κατ' ἔξοχὴν ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς τῆς νέας Κυβερνητικῆς γραμμῆς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς σιτοκαλλιέργειας

4) Διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομίας τῶν ὄρειων πληθυσμῶν.

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, τὸ κατὰ κεφαλὴν καὶ οἰκογένειαν χαμηλὸν ἐπίπεδον εἰσοδήματος καὶ διαβιώσεως τῶν ὄρειων πληθυσμῶν. Συνεπεί τούτου καὶ τῆς ὑψηλῆς γονιμότητος τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, ἀναγκάζονται οὗτοι νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ χωρία των καὶ νὰ τρέπωνται πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὴν μετανάστευσιν. Παραλλήλως δὲ ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας πυκνώνουν τὰς φάλαγγας τῶν ἀνατρεπτικῶν στοιχείων. Πόσον εὐεργετικὴ θὰ εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ προτεινομένη μεταφορὰ τῆς σταφιδοκαλλιέργειας, εἶναι αὐτοπόητον καὶ δὲν χρῆζει περαιτέρω ἀναπτύξεως.

5) Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀντιφυλοξηρικῆς ἀμύνης.

Αἱ νέαι φυτεῖαι θὰ γίνουσι πλέον ἐπὶ ὑποκειμένων ἀνθεκτικῶν εἰς τὴν φυλλοξήραν, ἀρκεῖ νὰ μεριμνήσῃ ἐγκαίρως τὸ Κράτος, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐπάρκεια τοιοῦτων μοσχευμάτων. Πόσον κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν Ἔθνικὴν, τοπικὴν καὶ ἀτομικὴν τῶν καλλιεργητῶν οἰκονομίαν, εἶναι ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἐπίσης αὐτοπόητον.

Καὶ πολλοὺς ἄλλους δευτερευούσης σημασίας λόγους θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀπαριθμήσωμεν, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι οἱ ἀνωτέρω εἶναι ἀρκετοὶ διὰ νὰ δείξουν τὴν ἀναγκαιότητα τῆς προτεινομένης μεταφορᾶς τῆς σταφιδοκαλλιέργειας εἰς τὰς ἡμιορεινὰς καὶ ὄρεινὰς περιοχάς.

Ἀπομένει νὰ ἐξετασθῇ τί θὰ καλλιεργήσουν, πῶς θὰ ζήσουν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς νέας καλλιέργειας καὶ ἂν θὰ δεχθῶν τὴν μετατρο-

πήν οἱ σταφιδοκαλλιεργηταὶ τῶν πεδινῶν περιοχῶν.

Ὅλαι αἱ πεδινὰι περιοχαὶ εἶναι ἡ δύνανται νὰ γίνουσι ποτιστικαὶ καὶ συνεπῶς θὰ εὐδοκίμησούν εἰς αὐτάς, βοηθοῦντος καὶ τοῦ εὐνοϊκοῦ εἰς τὴν ζώνην τῆς σταφίδος κλίματος αἱ δεινρῶδεις καλλιέργειαί. Αἱ καλλιέρ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΟ ΞΕΛΑΚΚΩΜΑ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΩΝ

Κύριε Διευθυντό,

Εἰς τὸ «ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ» (27-28) ἐδιάβασα τὸ ἄρθρον τοῦ φίλου κ. Α. Π. Γιαννοπούλου «ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ἡ ΠΕΙΡΑ» εἰς τὸ ὁποῖον προτείνει τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ξελακκώματος διὰ τοῦ αὐλακώματος τῆς ἀμπέλου.

Εἶναι πράγματι ἀξιοπρόσεκτοὶ οἱ συλλογισμοὶ τοῦ κ. Γιαννοπούλου, ἀλλὰ τὸ προτεινόμενον σύστημα εἶναι νέον διὰ τοὺς ἀγρότας καὶ ἐπομένως δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπαύγασμα πείρας.

Ἡ πείρα ἀποκᾶται διὰ τῆς γενικῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ σειρὰν γενεῶν καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐκ τῆς πράξεως ἐπιστήμην, ἡ ὁποία δὲν χρειάζεται καὶ ἐξηγήσεις.

Κάθε νέα ἐφεύρεσις δοκιμάζεται πρῶτον ἀπὸ τοὺς γείτονας τοῦ ἐφευρέτου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Κατόπιν, ἐὰν ὑπάρχουν ἐνδείξεις, διαδίδεται εἰς ὅλα τὰ μέρη καὶ δοκιμάζεται ἐπὶ σειρὰν γενεῶν μὲ ὅλας τὰς μεταβολὰς τῶν συνθηκῶν. Τέλος δὲ γίνεται ἐπιστήμη ἀδιάβλητος (ἂν δὲν ἐγκαταλειφθῇ), ὅπως εἶναι τὸ ξελακκῶμα τῆς ἀμπέλου.

Ἐπίσης τὰ ἐκ τῶν γεωπονικῶν βιβλίων ἀποσπύσματα, τὰ ὁποία παραθετεῖ ὁ κ. Γιαννόπουλος, διὰ νὰ